

De leugen voorbij

Roman

Bert van der Roest

Uitgeverij Stili Novi

...onderzoek gestart naar de diefstal van zeker 40.000 euro van de daklozenkrant door het Utrechtse ex-raadslid... *nu.nl

...staat terecht voor het stelen, roven, jatten en klauwen alsook onrechtmatig toe-eigenen van 68.686,85 euro uit de kas van het Straatnieuws... *www.geenstijl.nl

*Oud-PvdA-raadslid Bert van der Roest is veroordeeld...
...voor het verduisteren van ruim 26.000 euro van de Utrechtse daklozenkrant* *nos.nl

Op een dag gaat Jelte in de fout. Nog voor er een officiële aanklacht is ingediend wordt hij door z'n werkgever ontslagen. Maandenlang circuleren er de wildste verhalen waaraan hij het geld heeft uitgegeven en het bedrag varieert per bericht.

Bert van der Roest heeft zijn ervaringen gebruikt om de roman *De leugen voorbij* te schrijven. Dit boek beschrijft het mechanisme van de leugen. De consequentie van een leugen met verstrekkende gevolgen die nog groter worden zodra de media en de omgeving zich erop storten.

*'Mijn leven was van de ene op de andere dag totaal verwoest.
Ik heb een fout gemaakt die niet goed te praten is maar de verzinsels en uitvergrotingen die toen verschenen in de media staan niet in verhouding met hetgeen ik heb gedaan.'*

Bert van der Roest (1958) studeerde in 1981 af als docent drama aan de Academie voor Expressie te Utrecht, de huidige Hogeschool voor de Kunsten Utrecht. Hij werkte ruim dertig jaar als acteur en theatermaker en hij was zeven jaar raadslid. Als penningmeester van de Stichting

Straatnieuws heeft hij geld gebruikt voor het realiseren van zijn solotheerstuk DAGMOEDER, een voorstelling over zijn moeder die in 2012 overleed aan de ziekte van Alzheimer.

EAN 9789078094760

© 2015 Bert van der Roest

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16B Auteurswet 1912 jo het Besluit van 20 juni 1974, Stb. 351, zoals gewijzigd bij het Besluit van 23 augustus 1985, Stb.471 en artikel 17 Auteurswet 1912, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoedingen te voldoen aan Stichting Reprorecht (Postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp). Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16 Auteurswet 1912) dient men zich tot de uitgever te wenden.

1	Het keverincident	7
2	Naar Italië	13
3	Blowers	19
4	Een rondje IJsselmeer	25
5	De engel	32
6	Doen alsof	38
7	De ziekte van Alzheimer	44
8	Lucia, Lucia	49
9	Kerstavond	54
10	Het ritueel	59
11	Meester Thomas	66
12	Zeg me dat het niet zo is	70
13	Straatkaas	78
14	Afscheid nemen	84
15	In een gevangenis in Peru	90
16	De hel op aarde	95
17	Effe geleend	100
18	Pas op. Nat	106
19	De straf is definitief	116
20	Berouw komt na de zonde	123
21	Maartje vrij	132
22	Ernstige fouten	140
23	Volkshysterie	146
24	Een stevige vrijpartij	153
25	Het juk kwijt	160
26	Aangifte	169
27	Toon spijt	175
28	Een dak	182
29	Positief blijven	187
30	Alles gaat voorbij	192
31	De stacaravan	195
	Verantwoording	199
	Muzieklijst De leugen voorbij	200

15 In een gevangenis in Peru

Jelte woont bijna alleen in zijn huisje in Groet. Als hij aan Michelle vraagt waar ze slaapt dan zegt ze dat hij zich niet ongerust hoeft te maken. Ze is in goede handen.

Jelte wordt misselijk bij het idee hoe die handen eruit zien.

‘Ja, dat zal wel. Waar slaap je dan?’

Geïrriteerd kijkt Michelle hem aan: ‘Ik ben niet met je getrouwd en ik kan voor mezelf zorgen.’

Jelte’s ogen branden. Hoe is het mogelijk dat hij nog steeds van haar houdt? Nee, niet getrouwd maar ze hadden toch meer dat een huwelijk overstijgt?

‘Klopt. We voeden samen een kind op. Zij is nu het huis uit gevlucht omdat ze niet weet wat haar moeder doet’, zegt Jelte scherp.

‘Ik bid voor haar. Het gaat goed komen.’

‘Dat je gelooft is prachtig voor je. Maar dat gaat er niet voor zorgen dat het goed komt met Maartje.’

Ik kan Michelle het huis uitzetten. Wat belet me toch om dat niet te doen? Dat wat we hadden maar niet wat we hebben. Kan hij dat nu zeggen, vraagt Jelte zich af.

‘Wat is de reden dat je nog steeds hier naartoe komt?’

‘Dit is ook mijn huis. Ik hou van je en ik wil ervoor zorgen dat jij ook tot de laatsten behoort.’

‘Laatsten. Noemt Thomas het nu laatsten?’

‘Meester Thomas is al met ons begaan. Ook met jou.’ Michelle glimlacht erbij.

Jelte kijkt naar haar. Het is een betovering die hij nooit bij iemand anders had.

Zo gaat het een aantal weken door. Derek heeft Jelte gebeld met de vraag of hij naar de winkel van de Straatkaas wil komen. Ondanks zijn tegenzin gaat hij toch. Hij beseft dat hij in het bestuur zit. Jelte heeft zich al voorgenomen dat hij zich weer zal terugtrekken als bestuurslid zodra het kan.

‘Ik heb je erbij geroepen omdat we afspraken moeten maken met deze heren’, zegt Derek in de kantooruimte van Straatkaas. Om de tafel zitten vijf mannen.

‘Mario wil meteen aan de slag maar ik heb hem gezegd dat we hem drie maanden geschorst hebben. Theo, de vrijwilliger die Mario een klap heeft gegeven, zegt dat de regels voor iedereen gelden.’

De pastoraal medewerker beaamt dat.

‘Op straat moeten we ook vergevingsgezind zijn.’

‘Dit is geen afdeling van de kerk, maar een straatkrant die voor iedereen openstaat!’, bijt Theo hem toe.

De pastoor neemt nu het woord. ‘Ik ben blij dat we naar elkaar willen luisteren. Wij willen de straf voor Mario volgen dat hij hier drie maanden niet mag komen. Ook willen wij hem vanuit het pastoraal werk helpen. De laatste tijd is Mario namelijk heel goed bezig.’

Jelte is gaan zitten. Ik snap niet waarom ik steeds tussen dit soort religieuze flapdrollen terechtkom. Zoek ik ze op? En waarom dan? ‘Dat is mooi maar daar hebben we niet mee te maken’, probeert Derek het gesprek al naar een afronding te brengen.

‘Nou, niet helemaal’, brengt de pastoor naar voren, ‘Freek zal het uitleggen.’

Freek, de pastorale medewerker, legt uit dat het de bedoeling is dat in de tijd van de schorsing hij een keer per week de kranten komt halen.

‘En afrekenen...!’, reageert Theo geïrriteerd.

‘Zeker, zeker’, antwoordt Freek gehaast.

‘Dan moeten we het maar zo doen. Jelte hier zal het verder in orde maken. Ik verwacht dat Mario zijn excuses maakt voor zijn gedrag naar Theo toe.’

‘En Theo voor de klap op Mario’s neus.’

Theo ontsteekt in woede. ‘Nooit.’ Hij is opgestaan en naar de winkel gelopen.

Derek trekt een nors gezicht. ‘Dat lijkt mij een onverstandig voorstel. Het is Mario geweest die hier tumult is komen maken.

Theo voert hier namens de Stichting het beleid uit en Mario heeft zich daaraan te houden.’

De pastoor reageert: ‘Van mensen die hier werken mag verwacht worden dat ze zich kunnen beheersen.’

Mario is bijna ongemerkt opgestaan en loopt ook weg de winkel in. ‘Als het professionals zouden zijn ja. Maar we praten over

vrijwilligers. Van godvrezende dienaren mag verwacht worden dat ze geen olie op het vuur gooien, maar meewerken om een oplossing te vinden’, zegt Derek uiterst vriendelijk.

Jelte heeft met zijn ogen Mario gevolgd en ziet dat deze op Theo is toe gelopen. Jelte kan niet horen wat ze zeggen. Hij ziet dat Mario een hand uitsteekt. Theo aarzelt kennelijk en zegt iets tegen Mario. Deze knikt en Theo pakt zijn hand. Ze schudden elkaar de hand.

Dan laat Theo los en loopt naar de balie. Mario pakt zijn shag en begint een sigaretje te draaien.

‘We hebben alle begrip voor uw goede werk en willen dat graag blijven ondersteunen’, geeft de pastoor aan’

Jelte wijst de aanwezigen erop dat Mario en Theo het kennelijk goed hebben gemaakt.

‘Mooi. Dan kunnen we de rest van de afspraken in laten gaan.’

Derek loopt naar Jelte.

‘Ik zou het fijn vinden als jij toezicht houdt op de uitvoering van de afspraken.’

Derek pakt zijn spullen op, geeft de aanwezigen een hand en verlaat snel de ruimte.

Jelte weet niet waarom, maar kennelijk is hij de vrijwilliger die gaat over het nakomen van afspraken. Freek vertelt hem dat hij elke donderdag dertig kranten zal komen halen en meteen dertig euro zal afrekenen. Als er meer nodig zijn dan komt hij die zaterdags voor een uur ’s morgens halen.

Jelte schrijft het op en laat de pastoor, Freek en Mario tekenen.

Dan nemen ze afscheid.

Theo kijkt ze na: ‘Hufters.’

Jelte heeft een onbekend nummer op zijn telefoon staan. Een nummer in Den Haag zo te zien. Hij belt het nummer en krijgt de heer Van Putten aan de lijn.

‘Is uw dochter Maartje Stromen?’, de stem klinkt streng formeel.

‘Jazeker, is er iets gebeurd met haar?’, vraagt Jelte licht in paniek.

‘Maartje Stromen is aangehouden op het vliegveld van Lima. Zij wilde een vlucht nemen naar Madrid en vervolgens doorvliegen naar Amsterdam.’

Jelte weet niet wat hij hoort.

‘Weet u wel zeker dat het om mijn Maartje gaat?’

Ambtenaar Van Putten legt uit hoe zorgvuldig ze de identificatie hebben gedaan.

‘Er mag van ons verwacht worden dat we niet onnodig voor onrust gaan zorgen’, Van Putten spreekt deze standaardzin droog uit.

Hoewel Jelte de ernst van het bericht wel vermoedt, wil hij het toch zeker weten.

‘Wat heeft ze gedaan?’

Ambtenaar Van Putten legt uit dat er in haar rugzak 12 bolletjes cocaïne waren verstopt.